

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת אביגיל כהן

המערערים:
1. י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ
2. אהרון בנימינוב
ע"י ב"כ עו"ד יוסי סיוון

נגד

המשיבים:
1. פלאש 90 בע"מ
2. יונתן זינדל
ע"י ב"כ עו"ד מתן שוק ועו"ד דוד נחמן

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
1. לפני ערעור על פסק דינו של בית משפט שלום בתל אביב-יפו (כב' השופט גיא היימן) מיום 4.7.17 בת"א 41476-06-15 ולפיו התקבלה תביעת המשיבים נגד המערערים בגין פגיעה בזכות יוצרים ובזכות מוסרית של יוצר ביצירתו.
 - המערערים חויבו לשלם למשיבה 1 (להלן גם: "המשיבה") פיצוי בגין הפרת זכות היוצרים על סך של 45,000 ₪ ולמשיב 2 (להלן גם: "המשיב") פיצוי בגין הפגיעה בזכות המוסרית על סך 35,000 ₪. כמו כן חויבו המבקשים לשלם למשיבים הוצאות משפט בסך 4,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך 27,000 ₪ כולל מע"מ.
 2. התובעת 1- המשיבה היא סוכנות לצילומי עיתונות. התובע 1 – המשיב הוא צלם מקצועי אצל המשיבה.
 - הנתבעת 1 – המערערת 1 (להלן: "המערערת") היא חברת שמירה ואבטחה והנתבע 2 – המערער 2 (להלן: "המערער") הינו מנהלה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

3. עסקינן בתביעה אשר הוגשה ביום 18.6.15 ע"י המשיבים לסעד כספי על סך 100,000 ₪ שכלל פיצויים ללא הוכחת נזק בגין הפרת זכויות היוצרים של המשיבה בשתי תמונות, והפרת הזכות המוסרית של המשיב וכן פיצויים בגין עוגמת נפש שנגרמה למשיב. עילת התביעה היא בהתאם לחוק זכות יוצרים, התשס"ח – 2007 (להלן: "חוק זכות יוצרים").

בכתב התביעה נטען כי המערערים העתיקו, העמידו לרשות הציבור ועשו שימוש בשני תצלומים שצילם המשיב באתר האינטרנט של המערערת, לשם צרכיהם המסחריים, ללא רשות המשיבה שהינה בעלת זכויות היוצרים בצילום ומבלי ליתן קרדיט למשיב שצילם את הצילומים.

עסקינן בשתי תמונות שצולמו על ידי המשיב, בהן ניתן לראות את סולן להקת The Black Eyed Peas מבקר בכותל המערבי בירושלים כשברקע שני מאבטחים. הנתבעת – המערערת היא חברת אבטחה. התמונות הועלו לאתר האינטרנט שלה מבלי לרכוש הזכויות מהתובעים – המשיבים ומבלי ליתן קרדיט על התמונות. באתר המערערת פורסמו התמונות תחת הכותרת: "אבטחת ידוענים". נטען כי מכתב התראה שנשלח למבקשים ביום 26.5.15 בדרישה לפיצוי בגין הנזקים והתחייבות להימנע מהפרה, לא נענה.

4. בכתב ההגנה נטען כי דין התביעה נגד המערער להידחות על הסף מחמת העדר עילת תביעה אישית נגדו והעדר הצדקה להרמת מסך. עוד נטען כי על המשיבים להוכיח כי הצילומים הם בגדר "יצירה" וכי הם בעלי זכויות יוצרים בהם. לטענתם, הצילומים אינם מוגנים בזכות יוצרים, לחלופין, המבקשים ביצעו לכל היותר "העתקה זמנית" מותרת או "שימוש הוגן" או שעומדת להם הגנת "הודעה והסרה" שכן לאחר קבלת מכתב הדרישה הם פעלו מידיית להורדת התכנים מהאתר. נטען כי עומדת להם הגנת "מעשה של מה בכך" ועל כן אין לחייבם בפיצוי. עוד טענו המערערים כי מדובר, לכל היותר, בהפרה אחת ואף אם הופרה זכות יוצרים אין לפסוק פיצוי כלשהו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

5. לשיבת ההוכחות התייצבו מנכ"ל המשיבה – מר יהונתן שוחט המשיב עצמו ובא כוחם.
מטעם המבקשת התייצב מר שי ברק – פקיד אדמיניסטרטיבי של המבקשת.
המערער לא התייצב לשיבת ההוכחות (שהה בחו"ל לטענתו ובקשות לדחיית הדיון נדחו).
עדי התביעה – מר שוחט והמשיב נחקרו בחקירה נגדית ע"י מר ברק. לאחר מכן, הצדדים
סיכמו טענותיהם בע"פ.

6. פסק דינו של בימ"ש קמא:

(א) בפסק הדין נקבע, כי התמונות הן "יצירה אמנותית" כהגדרתה בסעיף 1 לחוק זכות
יוצרים.

בהתאם לסעיף 4 (א) (1) לחוק זכות יוצרים ביצירה מקורית שכזו תהא זכות יוצרים.
כן מוסיף החוק בדבר זכותו המוסרית של היוצר (סעיף 46).

נקבע כי המערער הפרה הן את זכות היוצרים של המשיבה והן את הזכות המוסרית
של המשיב. היא השתמשה בתצלומים ללא אישור ולא טרחה להזכיר את שמו של
הצלם או לזהותו עם היצירה בכל דרך אחרת.

הובהר כי המערערים לא הציגו טענה ממשית בכתב ההגנה.
בהקשר זה נקבע כי אין ספק שהתצלומים הנדונים הם יצירה. אין מדובר כלל
ב"העתקה זמנית" כפי שטענו המערערים. הטענה בדבר "שימוש הוגן" אף היא
מופרכת וכך גם הטענה כי הסרת התצלומים איננה את ההפרה.
בימ"ש קמא קבע גם בנוגע לטענות ל"זוטי דברים" ו"מעשה של מה בכך" כי אין
מקום לקבלן וכלשונו: "הן הדעת, הן המזג והן הנסיבות מקימים כל יסוד לתלונתם
של התובעים אודות ההפרות, שנעשו ביחס ליצירותיהם".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

(ב) בימ"ש קמא ציין כי נציג המערערת התייצב לדיון ביום 28.6.17 והודה כי המערערת הפרה באורח מתמשך את זכויות המשיבים בתצלומים וכי בעקבות כך זכאים המשיבים לפיצוי, גם אם בסכום נמוך.

עוד צוין כי המערערת לא רכשה את התמונות והיא עשתה בתמונות, ללא תשלום, כחפצה, ומקוממת העמדתה של המערערת כלא פחות מקרבן של המצב שהיא יצרה בעצמה.

בימ"ש קמא קבע כי המערערת נהגה בתצלומים מנהג יוצרים כאילו התירו לה זאת המשיב – הצלם ומעסיקתו- המשיבה וכאילו התיר לה זאת הדין.

(ג) בנוגע לסכום הפיצוי:

בימ"ש קמא בחן את שיעורו הראוי של הפיצוי שיש לפסוק למשיבים בשל "ההפרה המרובעת" בשני תצלומים; בגין הפרת זכות יוצרים והפרת הזכות המוסרית ביצירות.

נקבע כי אין מקום לראות במעשים "מסכת אחת" כלשונו של סעיף 56 (ג) לחוק זכות יוצרים ואין מדובר בענייננו בהפרה יחידה היות ומדובר ביותר מיצירה אחת.

נקבע כי המשיבים יצאו ידי חובתם בהנחת בסיס מספקת למסקנה כי ההפרה לא הייתה "קצרת ימים" והמערערים לא הוכיחו את ההפך. צוין כי המערערת הודתה כי אין לשלול את האפשרות שהתצלומים הועלו לאתר סמוך למועד שבו נעשו, היינו, שנים קודם שנתגלה הדבר למשיבים.

נפסק כי "נטילתן הכפולה והמכופלת של זכויות-התובעים לעצמה מעמידה את נתבעת 1 בנעליו של מפר בנסיבות מחמירות".

נפסק כי ההפרה נעשתה לצורך קידום אינטרס כלכלי של המערערים וגם לכך משמעות לחובתם. מאידך, התצלומים הוסרו בסופו של יום. קודם לכן הם היו גלויים רק לאותו חלק מהציבור שניזון מאתר האינטרנט של המערערת ולפי הערכת שיעורו של ציבור זה, הדבר מקל עם המערערים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

עוד מתייחס בימ"ש קמא לעדותו של מר שוחט באשר לשאלה - כמה הייתה עולה תמונה שהיא צילום עיתונאי אילו נמכרה כדין לשימוש של אתר מסחרי ולראייה שצורפה לתצהירו למחיר שבו מכרה, בסמוך לאחר הגשת התובענה, המשיבה תמונה לשימוש בידי לקוח – חשבונית מס על סך 11,700 (כולל מע"מ). נקבע כי בנסיבות המקרה דנן, הפגיעה בזכות היוצרים (השימוש בתמונות ללא היתר) חריפה מן הפגיעה בזכות המוסרית (היעדרו של קרדיט לצלם באתר האינטרנט של המשיבה).

לאור מכלול הנסיבות שפורטו לעיל, בימ"ש קמא מגיע למסקנה לפיה יש לחייב את המבקשים יחד ולחוד, בשיעורו של פיצוי כולל בגין הפרת זכות היוצרים בשתי היצירות יחד על סך של 45,000 ₪ ואת שיעורו של הפיצוי הכולל בגין הפגיעה המוסרית בשתי היצירות על סך של 35,000 ₪.

בנוגע לאחריות כל אחד מהנתבעים:

(ד)

באשר למערערת נקבע כי אחרייתה בוססה כנדרש באמצעות המפורט בפסק הדין. באשר למערער נקבע כי יש לחייבו באופן אישי. כתב התביעה הניח שני טעמים לחיובו האישי: היותו אורגן מאורגניה של המערערת והיותו בעלים רשום של אתר האינטרנט באמצעותו נעשו ההפרות (נספח רביעי לתצהיר התביעה) וגם המשיבים נשאו בנטל להוכיח זאת. המערער או מייצג כדין מטעמו, לא התייצבו לדיון ההוכחות שלא בהיתר בימ"ש וחרף ההחלטה מיום 21.6.17. משכך, חלה תקנה 157 (2) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

על פסק הדין הוגש כאמור הערעור שלפני.

8. במסגרת הודעת הערעור, התבקש ביטול פסה"ד נגד המערערת בכל הנוגע לחיובה בפיצוי כספי. לחלופין, להורות כי סך הפיצוי יופחת באופן משמעותי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

ביחס למערער התבקש ביטול פסה"ד כך שהתביעה נגדו תידחה. לחלופין, להפחית את הסכום שנפסק באופן משמעותי. עוד מבוקש להורות כי ההוצאות ושכ"ט שנפסקו נגד המערערים יבוטלו ולחלופין, יופחתו. הובהר כי באשר למערערת הערעור מתייחס לסוגיית הפיצויים בלבד ובכל הנוגע למערער הערעור הינו לביטול פסה"ד כולו.

תמצית טענות המערערים בהודעת הערעור:

(א) סכום הפיצוי שנפסק בסך כולל של 80,000 ₪ אינו עומד באמות המידה המקובלות בפסיקת בתי המשפט בנושא של הפרת זכויות בצילומים וזאת בהתחשב בהיקף ההפרה, נסיבותיה, חומרתה ויתר השיקולים הרלוונטיים שיש לשקול לצורך קביעת פיצוי, ללא הוכחת נזק.

(ב) לא הייתה כל הצדקה לראות במסכת המעשים של המערערים כיותר מהפרה אחת, ועל כן ראוי להפחית באופן משמעותי את סכום הפיצוי.

(ג) פסיקת הסכום בגין הפרת הזכות המוסרית אינה מנומקת ונראית מנותקת מאמות המידה המקובלות בפסיקה לקביעת פיצוי בגין זכות מוסרית. כמו כן המשיב לא הוכיח, ולו לכאורה, את היקף הנזק המשוער על מנת שבימ"ש יוכל לאמוד את נזקו בגין הפרת הזכות המוסרית. נטען כי פיצוי נפרד למשיבה והן למשיב הינו בלתי סביר.

(ד) בימ"ש קמא שגה בכך שאפשר למשיבים להעלות טענות עובדתיות שלא נטענו בכתב התביעה וסמך את קביעותיו על נתונים אלה, למרות היותם הרחבת חזית אסורה.

(ה) המשיבים לא עמדו בנטל הראיה הבסיסי להוכיח טענותיהם בנוגע למערער ועל כן, חיובו באחריות אישית כלפי המשיבים שגויה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

(ו) סכום ההוצאות הינו גבוה ובלתי סביר בנסיבות העניין.

9. בקשת המערערים לצירוף ראיות במסגרת הערעור:

הערעור הוגש בחודש יולי 2017. ביום 13/11/17 הגישו המערערים "בקשה דחופה להוספת ראיות בערעור ולהוספת טיעון בערעור.

בבקשה מבוקש להתיר צירוף של תמונה שהוצגה באתר אינטרנט מסוים ביום 13/8/2012 ושם מופיע קרדיט למשיבה בלבד (ולא לצלם – המשיב) וכן תמונות ספורות נוספות שאותרו באינטרנט בהם מופיע קרדיט למשיבה בלבד.

המערערים טוענים כי הראיות החדשות מוכיחות כי המשיב ויתר על זכותו לקרדיט והמשיבה נוהגת לדרוש גם מצלמים אחרים לוותר על זכותם לקרדיט. משכך, לא היה מקום לפסיקת פיצוי בגין הזכות המוסרית.

בבקשה נטען כי המערער גילה לתדהמתו מספר ימים לפני הגשת הבקשה במהלך חיפושים מאומצים באינטרנט אודות המערערת, כי אחת התמונות בגינן הוגשה התביעה הוצגה באתר אינטרנט אחר עוד בשנת 2012 ושם לא ניתן קרדיט למשיב אלא למשיבה 1 בלבד. בעקבות הגילוי החל לבצע חיפושים במנוע החיפוש של גוגל, וגילה כי בדרך שגרה המשיבה דורשת מהצלמים לוותר על זכותם המוסרית ובתמונות רבות דורשת מהמפרסמים לציין את שמה בלבד.

נטען כי מדובר בראיות שיש בהן להשפיע באופן מהותי על תוצאות פסה"ד וכי המשיבים הסתירו מביהמ"ש קמא קיומם והציגו מצג שווא כאילו המשיב הינו בעל הזכות לקרדיט.

בתגובה לבקשה נטען כי אין חולק שמדובר בראיה שקדמה לפסה"ד. כמו כן מדובר בראיה שניתנת לאיתור בקלות ובפשטות והמערערים לא ניהלו את ההליך המשפטי בתום לב ובדרך מקובלת. הם זלזלו בהליך והתעלמו מהחלטות בימ"ש קמא.

לגופו של עניין נטען כי הראיה לא מעידה על כך שהמשיב ויתר על זכותו לקרדיט. המשיבים מפנים לסעיף 21 לתצהיר עדות ראשית של מר שוחט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

בתשובה לתגובה נטען כי אין מדובר בתוכן שהינו קל לחיפוש באמצעות מנוע החיפוש של גוגל
ונדרשת השקעה של שעות רבות וידע מקצועי בתחום האינטרנט.
לתשובה לתגובה צורף תצהיר של סטודנטית העובדת במשרד ב"כ המערערים ולפיו היא
ביצעה ביום 16/11/17 חיפוש באינטרנט במשך מספר שעות ומצאה עשרות תמונות של
המשיבה שאין בהן קרדיט למשיב.
המשיבים התנגדו, כמובן, לצירוף תצהיר שכזה.

דין הבקשה לצירוף ראיות להידחות.

הוספת ראיות במסגרת ערעור היא חריג לכלל הקובע, כי על בעלי דין להביא את כל ראיותיהם
בפני הערכאה הדיונית.

בפסיקה נקבעו שלושה שיקולים עיקריים אשר מנחים את בית המשפט כאשר עליו להכריע
אם יש להיעתר לבקשה להוספת ראיות בשלב הערעור:

(1) האם היה באפשרות המערער להשיג את הראיות הנוספות במהלך הדיון בערכאה הקודמת.

(2) אינטרס בדבר סופיות הדיון.

(3) טיב הראיות הנוספות והסיכוי שהגשתן תביא לשינוי התוצאה שאליה הגיע הערכאה
הדיונית.

ראה לעניין זה: ע"פ 1742/91 עמי פופר נ' מדינת ישראל פ"ד נא (5) 289, ע"פ 8080/12 מדינת

ישראל נ' אהוד אולמרט (ניתן ביום 6/8/14) – פסקי דין שניתנו במסגרת הליך פלילי אך
העקרון יפה גם למישור האזרחי.

במקרה דנן, אין מדובר בראיות שלא ניתן היה להשיגן עובר למתן פסק הדין. גם אם אצא
מנקודת מוצא ולפיה התמונות ניתנו לאיתור רק בעבודה מאומצת, לא היתה כל מניעה לבצע
את ה"עבודה המאומצת" בשלב ההתדיינות בבית משפט שלום ולא רק מספר ימים לפני הדיון
בערעור.

זאת ועוד, לא מצאתי כי יש בראיות כדי שנות את תוצאת פסק הדין.

גם אם בשנת 2012 פורסמה באתר כלשהו תמונה של המשיבה מבלי שניתן בה קרדיט לצלם,
אין בכך ראיה לויתור הצלם על קרדיט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

יודגש, כי עסקינן בתובעת – משיבה שהיא סוכנות לצילומי עיתונות ולא במי שהיא רק מידי
פעם בפעם מצלמת תמונה ו"מוכרת" אותה לכלי תקשורת כלשהו.
גם אם תיאורטית קיימות עשרות תמונות שפורסמו במרוצת השנים בכלי תקשורת שונים
שהזכויות בהן של המשיבה, מבלי שניתן קרדיט לצלם, אין בכך כדי להוכיח ויתור של הצלם
על זכותו המוסרית בתמונות אלו.

בתגובה נטען על ידי המשיבים, כי תמונות אלו פורסמו באתרים שונים שהם לקוחות שלה.
במסגרת התנהלות בין המשיבה ולקוחותיה, גם כאשר קורות תקלות, לא מוגשת תביעה.
אין בכך משום ראיה כלשהי לויתורו של המשיב 2 על זכותו לקרדיט ובוודאי שאין ראיה
לויתור על זכותו לקרדיט באחד מהצילומים נשוא התביעה. (המערערת איננה, כמובן, לקוחה
של המשיבה).

מששוכנעתי כי ניתן היה לטרוח ולהשיג את אותן ראיות שצירופן התבקש במסגרת הערעור
גם בעת ניהול ההליך בבית משפט קמא ומששוכנעתי כי אין בראיות שצירופן התבקש כדי
לשנות את מסקנת פסק הדין בבחינת עצם האחריות, דין הבקשה לצירוף ראיות להידחות.

10. בעיקרי הטיעון מטעם המשיבים נטען, כי בימ"ש של ערעור נמנע מלהתערב בפסיקת גובה
פיצוי סטטוטורי והוצאות שנפסקו ע"י הערכאה הדיונית, הרואה לנגד עיניה את מכלול
נסיבותיו של הסכסוך ומתרשמת באופן בלתי אמצעי מהתנהלות הצדדים אלא במקרים
נדירים וחריגים ביותר של העדר נימוק או חוסר סבירות קיצוני.

נטען כי בימ"ש קמא נימק בהרחבה את השיקולים בקביעת גובה הפיצוי וכי גובה הפיצוי
שנפסק מצוי במתחם הפיצוי הראוי בגין הפרת זכויות יוצרים בצילום.
עוד נטען כי לפי ההלכה הפסוקה כל צילום הוא יצירה נפרדת וכל שימוש בו ללא רשות או
מתן קרדיט מהווה הפרה עצמאית.

כמו כן אין בסיס לטענת המערערים לפיה המערער אינו אחראי להפרות.

המשיבים ביקשו לסלק מעיקרי הטיעון וממוצגי המערערים את כל הקשור לראיות הנוספות
שצירופן התבקש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

11. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים הגעתי למסקנה ולפיה, דין הערעור להידחות מהנימוקים

כדלקמן:

(א) בית משפט קמא ערך בירור עובדתי כדבעי ושוכנע, כי למשיבה זכות יוצרים בתמונות וכי למשיב זכות מוסרית בתמונות.
בשים לב לכך שעסקינן בשתי תמונות, לא היה צריך להגיע למסקנה ולפיה מדובר בהפרה יחידה, כנטען על ידי המערערים, ואין צורך לחזור על נימוקי בית משפט קמא בפסק דינו בעניין זה.

(ב) הערעור מתמקד בשתי טענות מרכזיות של המערערים:

(1) טענה בנוגע לגובה הפיצוי שנפסק.

(2) טענה להיעדר חבות של המערער 2.

(ג) בנוגע לגובה הפיצוי:

סעיף 56 (ב) לחוק זכויות יוצרים מונה שיקולים שונים, שרשאי בית משפט לשקול, בין היתר, כאשר פוסקים פיצוי בגין הפרת זכויות יוצרים. נקבע בסעיף:
"בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין השאר, שיקולים אלה:

(1) היקף ההפרה.

(2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה.

(3) חומרת ההפרה.

(4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט.

(5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט.

(6) מאפייני פעילותו של הנתבע.

(7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע.

(8) תום לבו של הנתבע."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

פרמטרים דומים נלקחים בחשבון גם בעת פסיקת פיצוי בגין הפרת זכות מוסרית.
טרם תוקן החוק בשנת 2007 היה חייב בית משפט לפסוק פיצוי בין 10,000 ש"ח ל- 20,000 ₪
בגין הפרת כל זכות וכיום שיקול הדעת שניתן לערכאה הדיונית הוא גדול יותר.
ניתן לפסוק פיצוי עד לסכום של 100,000 ₪ לכל הפרה והשיקולים בסעיף 56 לחוק הם מנחים.
ב"כ המערערים הביא בעיקרי הטיעון מטעמו פסיקה במסגרתה חויבו מפרי זכויות יוצרים
בצילומים בסכומי פיצוי נמוכים יותר וכך גם באשר להפרת זכות מוסרית. (רשימת פסקי
הדין צורפה כמוצג 2 לתיק המוצגים של המערערים).
רוב פסקי הדין ניתנו בבית משפט השלום.
פסק הדין היחיד שניתן בבית המשפט העליון הוא החלטה ברע"א 12/17 אפרים שריר נ'
נירית זרעים בע"מ ובמסגרתה נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית משפט המחוזי
בנצרת ולפיו נדחה ערעור על פסק דין שניתן בבית משפט שלום.
סכום התביעה בבית משפט השלום הועמד שם על סך של 25,000 ₪ בלבד וזאת בגין הפרת
זכות מוסרית. הסכום שנפסק בסופו של יום בבית משפט העליון בסך 1,800 ₪ נקבע כסכום
סימלי וזאת על פי הצעת בית משפט לצדדים, שהתקבלה על ידי הצדדים. (ראה החלטה מיום
28/3/17).
סכום פיצוי זה שניתן בדרך של הסכמה וכאשר מדובר בבקשת רשות ערעור בגלגול שלישי,
אין בה כמובן משום הנחיה לתיקים אחרים.
ב"כ המשיבים הביאו אף הם רשימה של פסקי דין שניתנו בערכאות שונות ובמסגרתם נפסק
פיצוי של עשרות אלפי שקלים בתביעות מסוג זה. (רשימת פסקי הדין מנויה בסעיפים 20-21
לעיקרי הטיעון).
לאחר שעיינתי במכלול הטענות, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בסכום שנפסק על ידי בית
משפט קמא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

גם לו הייתי חושבת, שבשבתי כערכאה דיונית, הייתי פוסקת סכום פיצוי נמוך יותר (ואינני קובעת כי כך היה נעשה על ידי), אזי כל עוד סכום הפיצוי שנפסק, מצוי בטווח הסטטוטורי, הוא מתבסס על פרמטרים שעל פי החוק יש לקחתם בחשבון והפרמטרים נסמכים על ממצאים עובדתיים ועל הראיות שהונחו בערכאה הדיונית, אינני סבורה כי יש מקום להתערב כערכאת ערעור בסכום הפיצוי אשר נפסק.

על כן, גם אם סכום הפיצוי נפסק על ידי הרף הגבוה, אין הצדקה להתערבות בו.

באשר לחיובו האיש של המערער 2:

(ד)

בפסק הדין נקבע על ידי בית משפט קמא, כי אתר האינטרנט בו התגלו ההפרות הוא בבעלות המערער 2 ורשום על שמו.

המערער 2 הוא הבעלים של המערערת והבעלים של האתר שבו נעשו ההפרות.

המערער לא התייצב לדיון ההוכחות למרות שבית משפט לא התיר לו שלא להתייצב ולא דחה את ישיבת ההוכחות.

משלא מסר המערער למעשה גרסה עובדתית, נותרו טענות המשיבים בנוגע לאחריותו האישית בעינן.

ב"כ המערערים טען כי המשיבים לא הוכיחו בעלות של המערער 2 באתר אלא רק שהמתחם (הדומיין) רשום על שמו וכי "סביר יותר" שהחברה היא הבעלים של האתר (ראה סעיף 90 להודעת הערעור).

כמו כן נטען, כי לפי הפסיקה ניתן להטיל אחריות אישית על נושא משרה בחברה רק אם תובע מוכיח שנושא המשרה היה מעורב ישירות באירועים המהווים את העוולה ואילו כאן, לא הוכח הדבר.

אני סבורה, כי משלא התייצב המערער 2 לדיון ההוכחות ומשלא נסתרו טענות המשיבים בעניינו, אזי הוכיחו המשיבים ברמה מספקת את הנטען ביחס אליו ולפיכך התביעה נגדו הוכחה ברמה מספקת.

מטעם זה, אין מקום לקבל את הערעור גם בעניינו.

לא מצאתי לנכון גם להתערב בגובה ההוצאות שנפסקו בבית משפט קמא, שכן ערכאת ערעור ממעטת ביותר להתערב בפסיקת הוצאות ושכ"ט ואינני סבורה, כי במקרה דנן יש צורך בהתערבות חריגה שכזו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 70225-07-17 י.י.מ.מ. אבטחה בע"מ ואח' נ' פלאש 90 בע"מ ואח'

1

2

3

4

5

12. לסיכום:

6

(א) לאור האמור לעיל, דין הערעור להידחות.

7

8

(ב) המערערים ישאו בהוצאות המשיבים ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪.

9

סכום זה יחולט מתוך הערבון ויועבר למשיבים באמצעות בא כוחם.

10

11

(ג) המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

12

13

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ח, 06 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

14

אביגיל כהן

אביגיל כהן, שופטת

15

16

17

18

